

УДК 336.132

Піддубний В.А.

*д.т.н., професор кафедри технології
і організації ресторанного господарства*

Нагорна Ю.В.

3 курс, ФМТП

*ДВНЗ «Київський національний
торговельно-економічний університет»*

ПРОБЛЕМИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Сьогодні невід'ємною частиною життя кожної людини є інновація. Неможливо уявити сучасний світ без новітніх технологій, інноваційних проектів, які супроводжують нас всюди. І це не дивно, адже завдання інновацій – задовільнити попит населення, вирішити основні проблеми споживача та принести йому користь, використовуючи щось абсолютно нове та проривне, і, звичайно, виробник прагне отримати максимальний прибуток.

Отже, Україна має не дуже хороший інвестиційний клімат та повільний розвиток даної галузі. В Європі наша країна входить до «повільних новаторів». Загалом найслабшими сторонами є: політичне середовище, мала кількість глобально-науково дослідницьких компаній, низька екологічна стійкість та значення показника ВВП на одиницю енергоспоживання, недостатня кількість інвестицій (макрофінансування, венчурний капітал), відсутні стратегічні альянсові угоди, мале фінансування творчих інноваційних проектів), низький рівень привабливості дослідницьких систем, дуже мала частка інтелектуальних активів [2]. Сильними сторонами можна зазначити: показник набору до навчальних закладів, співвідношення учень-вчитель, жінки з вищою освітою, НДДКР, що фінансуються за кордоном, людські ресурси, вплив на зайнятість. Інвестиційна діяльність і економічне становище дуже пов'язані між собою. Найкращі показники

були у 2010-2012 роках, на даний момент, після кризових років вже все знову стабілізується, проте не такими швидкими темпами як передбачалось [1].

Стратегія розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року, затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 липня 2019 р. № 526-р., не конкретизує можливі шляхи трансформації результатів інноваційної діяльності різних секторів української економіки під час різних соціальних змін. Під час реалізації різних інноваційних проєктів вузького галузевого значення дійсно складно сформувати розуміння науково-технічних досягнень як джерела нових можливостей, підвищення добробуту населення та якості його життя [3]. Такий підхід не вирішує насправді значущі проблеми розвитку країни такі, як: мінімізації інтелектуальної еміграції та створення нових робочих місць у наукомістких секторах України. Відсутність потужної державної підтримки з фінансування інноваційної діяльності обмежує її вплив на досягнення довгострокових соціальних ефектів, а тим більше – на утвердження в якості одного з ціннісних орієнтирів розвитку. В Україні на даний момент залишається основним джерелом інновацій в економіці України - власні кошти підприємств, на відміну від європейських країн, в яких давно функціонує багатоканальна система фінансування.

Список використаних джерел:

1. Азаренкова, Г. М. «Фінансові інновації: напрямки застосування та досвід впровадження» / Г.М. Азаренкова // Вісник Української академії банківської справи — 2015 рік —ст. 28-32
2. Белінська Г.В., «Ринок фінансових інновацій: сутність, особливості та передумови створення» - 2016 рік – ст. 37-45
3. Гурєєва О.В., «Фінансові інновації в економіці» - 2018 рік – ст. 16-22